det har noget formål for dem at indgive en ansøgning (jfr. dom af 30. oktober 1974, Grassi mod Rådet, 188/73, Sml. 1974, s. 1099).

3. Den sammenlignende bedømmelse af ansøgerne med henblik på besættelse af stillinger i lønklasse A 3 kan, når henses til stillingernes art og betydning, gyldigt foretages uden hensyntagen til det område, inden for hvilket den enkelte stilling skal besættes, idet alene ansøgernes individuelle egenskaber tages i betragtning, herunder navnlig deres evne til at lede en stor administrativ enhed, medmindre det fremgår af meddelelsen om ledig stilling, at ansøgerne skal være i besiddelse af de særlige kvalifikationer, der kræves i de enkelte afdelinger.

4. Beslutninger om forfremmelse bør ikke begrundes, hverken over for adressaterne — for hvem beslutningerne ikke er bebyrdende — eller over for de forbigåede ansøgere, hvem begrundelsen i givet fald tværtimod vil kunne komme til at skade (jfr. dom af 16. december 1987, Delauche mod Kommissionen, 111/86, Sml. 1987, s. 5345).

5. Ifølge Domstolens faste praksis har ansættelsesmyndigheden et vidt skøn ved afgørelser om forfremmelse, for så vidt angår den sammenlignende bedømmelse af de tjenestemænds fortjenester, der kan komme i betragtning ved forfremmelse. Domstolen kan alene efterprøve, om ansættelsesmyndigheden har begået en åbenbar fejl ved skønsudøvelsen.

GENERALADVOKATENS FORSLAG TIL AFGØRELSE

Generaladvokat F. G. Jacobs har fremsat forslag til afgørelse den 27. juni 1989*. Forslaget lyder således:

1) Sagsøgte frifindes.

2) ØSU tilpligtes at betale sagens omkostninger.

* Originalsprog: engelsk.